

Voor de jeugd

01.01 Bijbelvertelling: De schepping.

Als je buiten loopt en om je heen kijkt, zie je overal huizen, bomen, bloemen en planten. Vogels vliegen door de lucht en honden en poezen lopen langs je heen. Je vindt dit eigenlijk allemaal heel gewoon. Maar weet je, heel vroeger is er een tijd geweest, dat dit er allemaal nog niet was. In het eerste hoofdstuk van de bijbel staats: 'In den beginne schiep God de hemel en de aarde'. Vóór die tijd waren die er dus nog niet. In hetzelfde hoofdstuk staat ook: 'De aarde nu was woest en ledig en de duisternis was op de afgrond'. Het was dus allemaal woest en leeg, donker en dood. Maar Gods Geest zweefde over dat donkere, bruisende heen. De Heere kende Zijn tijd. Hij wist wat Hij doen zou. Dan komt het woord van God; 'Er zij licht'. En het wordt licht. Een glanzende schijn glijdt door de donkere wereld. Dit is een wonder van Gods heilige wil. Het is een vreugde in de ogen van God. De Heere ziet dat het licht goed is. Hij wil dat het licht en de duisternis er voortaan altijd zullen zijn. De Heere noemt het licht: dag, en de duisternis noemt Hij; nacht. Dan wordt het avond. De eerste dag is voorbij.

De volgende dag schept God het uitspansel. De dampen van het wilde water daar in de diepte trekken naar boven. Zo is er water omlaag, maar ook water omhoog. Dan zeilen er witte wolken langs de blauwe lucht tot ze zwaar worden van de regen. En de Heere God noemt het uitspansel; de hemel.

Dan wordt het weer avond.

De tweede dag is voorbij.

Nu wil de Heere dat het water niet meer over het land stroomt. En het gebeurt. Het wilde water trekt zich terug naar zijn eigen plaats tussen de droge gronden. De droge grond noemt God; aarde, en het wilde water; zee. Op die nieuwe aarde groeien grote bomen, bloeiende planten, prachtige bloemen en kleine grassprietjes. En de Heere ziet dat het goed is. Dan wordt het weer avond.

De derde dag is voorbij.

Ook maakt God de zon, de maan en de sterren. Het lijkt alsof de glanzende schijn die de wereld verlicht zich samentrekt in een gouden bol die aan de hemel schittert. Dan vallen de prachtige zonnestralen op de blijde aarde. Ze brengen er warmte, leven en vrolijkheid.

Als 's avonds de zon onder gaat verlicht de maan de slapende aarde met een zilveren waas, en duizenden sterren flonkeren mee. Nu moeten de zon en maan scheiding maken tussen dag en nacht, tussen licht en donker. En God ziet dat het goed is. Weer wordt het avond.

De vierde dag is voorbij.

Dan zegt God: 'Dat er nu vissen komen in het water en vogels in de lucht'. Plotseling zijn de rivieren en zeeën vol met grote en kleine vissen. Het begint te leven tussen de bladeren van de bomen en in het gras. Vlugge vogels vliegen juichend op in de blauwe lucht. Van de aarde stijgt een blij jubellied op naar de schepper. En God ziet dat het goed is. Hij zegenet Zijn schepselen, de grote en de kleine, en geeft hun de bloeiende aarde om in te wonen. Het wordt avond.

De vijfde dag is voorbij.

Daarna schept de Heere de kruipende en wilde dieren en overal op de aarde krioelt het van levende wezens. In de dalen, op de bergen, bij de zeeën, in de woestijnen, overal. Onder de zware stap van een reusachtige viervoeter dreunt de aarde en aan een wuivende grasspriet klimt een torretje omhoog.

Nu is de aarde klaar om iemand te ontvangen die de baas zal zijn over de vissen in de zee, de vogels in de lucht, over alle andere dieren en ook over de aarde. Want dan zegt de Heere God: 'Laat ons mensen maken, naar ons beeld en naar onze gelijkenis'. En Hij neemt stof van de aarde en maakt daarvan een mens, en Hij blaast de adem in zijn neusgaten. Die eerste mens heet Adam en hij wordt door God gezegend. Dan ziet God al wat Hij gemaakt heeft en ziet, het was zeer goed, staat er in de bijbel. De avond valt, de nacht komt. De zesde dag is voorbij. Op de zevende dag rust God van al zijn scheppingswerk. Hij zegent en heiligt deze dag.

B.F.-D.

